

Bilag 2

MOGENS KOKTVEDGAARD

Den 21. april 1983

Ved skrivelse af 15. ds. har ministeriet anmodet om en udtalelse om nogle spørgsmål, som folketingets erhvervsudvalg har stillet industriministeren i forbindelse med behandlingen af det fremsatte forslag til lov om ændring af patentloven.

Spørgsmålene er følgende:

1. Vil en ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention kræve $\frac{2}{3}$ flertal i folketinget efter en eventuel ratifikation af Den europæiske Patentkonvention?

2. Vil en gennemførelse af Fællesskabets Patentkonvention efter en eventuel dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention kunne ske ved forordning i henhold til Rom-traktatens artikel 235?

3. Kan en ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention efter en ratifikation af Den europæiske Patentkonvention betragtes som en fællesskabsforpligtelse?

I den anledning skal jeg udtale følgende:

Ad spørgsmål 1: Den europæiske Patentkonvention (EPK), underskrevet i München i 1973, og Fællesskabets Patentkonvention (FPK), underskrevet i Luxembourg i 1975, er begge mellemfolkelige overenskomster, til hvis indgåelse udkræves folketingets samtykke, jfr. Grundlovens § 19. Hvorvidt de tillige kræver iagttagelse af de særlige regler i Grundlovens § 20 om $\frac{2}{3}$ flertal (eller folkeafstemning) afhænger af, om der er tale om overladelse af beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder.

Det må her konstateres, at der har været rejst en vis tvivl om § 20's rækkevidde, idet det har været drøftet, om § 20 også skal finde anvendelse, hvor de omhandlede beføjelser er af underordnet betydning og i øvrigt af mere teknisk karakter. Når henses til overvejelserne i forbindelse med grundlovens tilblivelse og til den parlamentariske praksis, der siden har fæstnet sig, navnlig i forbindelse med de mange lovforslag om patentkon-

ventionerne, er der imidlertid ikke hjemmel for nogen indskrænkende fortolkning af § 20. Det må derfor lægges til grund, at *enhver* overladelse af beføjelser kræver den nævnte kvalificerede majoritet.

At en ratifikation af EPK indebærer overladelse af beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, er hævet over enhver tvivl og har da heller ikke givet anledning til drøftelser i forbindelse med fremsættelsen eller behandlingen af nærværende lovforslag. Tvivlen drejer sig alene om, hvorvidt en eventuel ratifikation af EPK indebærer, at der ikke kan stilles krav om $\frac{2}{3}$ flertal ved en efterfølgende ratifikation af FPK.

Ved besvarelsen af dette spørgsmål må det påpeges, at der er tale om to klart adskilte konventioner, der regulerer to forskellige sagsområder. De er ganske vist indbyrdes forbundne, idet FPK har karakteren af en overbygning på EPK, en overbygning der er forbeholdt EF-landene. EPK's formål er at centralisere og billiggøre udstedelsen af patenter i Europa, således at der med én ansøgning kan opnås patent i flere lande (i og uden for EF), og EPK regulerer som hovedregel kun det europæiske patent på ansøgningsstadiet. Heroverfor står, at FPK tilsigter at skabe egentlige overstatslige patenter (fællesskabspatenter) med enheds karakter, det vil sige med samme virkning overalt på EF's territorium. Medlemslandenes nationale lovgivning skal vel fortsat regulere visse spørgsmål, navnlig krænkelsesspørgsmål, men enhedsprincippet kræver dog oprettelse af *særlige organer* til administration af FPK. Navnlig skal spørgsmålet om ugyldighedskendelse ske centralt, og der skal således oprettes særlige annullationsafdelinger og annullationskamre.

Alene eksistensen af disse *annullationskamre*, der skal træffe afgørelser med umiddelbar og bindende virkning for danske retlighedshavere, afgørelser der ellers skulle